

Naděje v nové nebe a novou zemi

Slavnost nanebevstoupení Páně je velikým povzbuzením v našem pozemském putování.

Učí nás důležité věci: Když jsme unavení a nešťastní ze světa, který nás obklopuje, máme pozvednout svou mysl a upřít ji na cíl, který nám Bůh slíbil. Máme myslet na nové nebe a novou zemi.

Co o této své budoucnosti víme?

Odpověď nám dává kniha Zjevení:

„A spatřil jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již není. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrt již nebude, ani žal ani nářek ani bolest už nebude – neboť co bylo, pominulo... Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem.” (Zj 21,1nn)

To je naše naděje a radost.

K tomuto cíli směřujeme, když upevňujeme své spojení s Ježíšem.

Proč je pro dosažení tohoto cíle důležité být s Kristem?

V listu Efeským čteme:

„Bůh sjednotí v Kristu vše, co je na nebi i na zemi.“ (Ef 1.10)

Tato věta je velmi důležitá. Co nám che říci?

Žijeme ve světě, který se tomu nebeskému moc nepodobá.

Budoucí svět bude sjednocený v Kristu, zatímco dnešní svět trpí rozdělením.

I když existuje řada snah o lepší vztahy mezi lidmi i národy, žádné nevedou k uspokojivému cíli.

Ani blahobyt ani úspěch ani sláva nemohou trvale sjednotit lidské pokolení. Lidé na sebe pořád útočí, pořád si navzájem ubližují.

Proč tomu tak je?

Důvodem rozdělení mezi lidmi je hřích. Zlo, které ovládá lidské nitro. Dokud je v lidském srdci hřích, není možná jednota.

Chceme-li dospět k jednotě, musíme se nejprve vyrovnat s hříchem.

A v tom se neobejdeme bez pomoci Ježíše.

Proč je jeho pomoc tak důležitá?

Někdy se říká, že zlo je nedostatek dobra. Stejně jako tma je nedostatek světla. Člověk je zlý, protože je prázdný.

Tuto prázdnotu se snaží člověk zaplnit nějakým potěšením. Ale čím víc požitků a zábavy vstřebává tím je nespokojenější. To je problém konzumní společnosti. Čím víc máme, tím víc chceme, protože nemilujeme!

Takový stav se může uzdravit jen tak, že se člověku dodá to, co mu bytostně schází - nezištná velkorysá láska. A to není vůbec snadné.

Znáte asi situaci, kdy vám někdo ublíží. Vy mu z lásky odpustíte a váš vztah se tím ještě víc upevní a prohloubí. Darovali jste mu lásku a ona vás uzdravila a spojila.

Někdy se ale stane, že si ten druhý vašeho odpuštění neváží a vaší láskou pohrdá. Ubližuje vám dál. Vy se stále snažíte odpouštět a milovat, ale jednoho dne vám dojdou síly. Ten druhý člověk vás naprosto vyčerpá.

Jeho prázdné nitro jako černá díra zla vstřebá veškeré světlo vaší lásky. On se neuzdraví, i když vy se vydáte až do krajnosti. Je to proto, že naše lidské síly jsou omezené. Lidská láska není nekonečná. Je proto třeba hledat zdroj lásky, který nekonečný je.

A jediným nevyčerpatelným zdrojem lásky je Kristus. On je ten „pramen živé vody“, o kterém hovoří kniha Zjevení.

Jeho uzdravující odpuštění a nekonečná láska jsou jediné léky, které nám mohou pomoci.

Jedině on může naplnit naši duši a sjednotit nás s ostatními v lásce. A až se tak stane, bude to začátek nové země a nového nebe.

Proto list Efezským ukazuje jedinou cestu ke štěstí člověka:

„Bůh sjednotí v Kristu vše, co je na nebi i na zemi.“ (Ef 1.10)

Možná si teď povzdychneme: „Už aby to bylo.“

Ono to může být, ale musíme se pro to nasadit.

Nová země a nové nebe jsou Božím dílem, které se už nyní uskutečňuje skrze Krista.

Všude tam, kde přijímáme Kristovo odpuštění, kde milujeme Ježíše, vítězí už dnes Boží plán spásy nad zlem.

A my můžeme být u toho. Můžeme spolupracovat s Bohem na jeho dobrém díle. Dvě věci nás k tomu uschopní: když budeme přijímat Ježíšovo odpuštění a odpovídat na jeho lásku.

Bůh všechno ve všem

V dnešním hříšném světě dobře vidíme, jak končí lidé, kteří ze svého života vyhnali Boha, odmítají Kristovo odpuštění a dávají prostor zlu a hříchu. Takový člověk je nešťastný, plný zloby, hněvu a nenávisti.

Opakem jsou světcí, kteří už tady na zemi dávají svůj život Bohu, který pak skrze ně „vyzařuje“. Svatý není ten, který nehřeší, ale ten, který je očištěn krví velikonočního beránka – Krista. Přijímá odpuštění a odpovídá na ně svojí láskou.

Takoví lidé jsou velkým povzbuzením, jsou solí země a světlem světa.

Je radost se s nimi setkávat a žít.

Budme takovými lidmi. Nedovolme zlu, aby nás ovládalo.

Obracejme se k Bohu, prosme ho, otvírejme se mu a on bude s námi a v nás.

V novém světě už nebudou žádní lidé ani žádné bytosti bez Boha. V tom spočívá krása ráje, pravé štěstí člověka. A pro toto štěstí se můžeme rozhodnout třeba právě teď.